

[Alvida Larsen.]

forlænget, stammer fra 1940. De indførtes under Sammenrotningen umiddelbart efter Besættelsen, og efter min Mening burde de have været afskaffet for længst. Deres Gyldighed, for slet ikke at tale om deres Forlængelse, kan ikke begrundes med Statsfinansernes Stilling. En stor Part af de Penge, som Finansministeren ønsker, og som skal komme ind gennem de Love, vi behandler her, skal da ogsaa bruges til Afskrivning paa Tyskergælden. Først har Befolkningen altsaa betalt den største Part af Tyskernes og Tyskerleverandørernes Udplyndring gennem Lønstop og Prisstigninger, og nu skal den samme Befolkning betale en Gang til gennem indirekte Skatter.

Jeg beklager, at mit Parti ikke kan tilsige velvillig Behandling af disse Forslag om indirekte Skatter. Der er ganske enkelte Bestemmelser, vi kan se nærmere paa. Toldafgifterne kan vi gaa ind for, og hvad angaar disse Kryddersild, som man har omtalt, kan jeg sige, at mit Parti ikke har noget imod, at de bliver toldfri. De andre Ting kan mit Parti altsaa ikke tilslutte sig.

Aksel Larsen: Det er Forslag til Lov om Forlængelse af Lov om Pelsskat, jeg skal tale om. Da den højtærede Finansministers Forslag om en Omsætningsafgift af Pelsvarer og Pelsskind blev behandlet i Folketinget i December Maaned, blev der afgivet en enstemmig Betænkning, hvori der blev sagt følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere:

„Man har i denne Forbindelse drøftet at lade Afregningen af Skatten foretage samtidig med Beredningen af Skindene. Finansministeren deler principielt Udvalgets Ønske om en Forenkling og vil inden Udløbet af Loven søge Spørgsmaalet nøjere undersøgt og forhandlet med de interesserede Erhverv.“

Paa Grundlag af den Opfattelse, som fremgaar af de citerede Linier af Betænkningen fra December, blev Loven ikke gennemført med en Gyldighedstid som af Ministeren foreslaaet, nemlig til Udløb ved Udgangen af Marts Maaned 1949, men kun til Udløb ved Udgangen af Marts 1948, og Meningen var, at i de Maaneder, der løb, skulde Finansministeren foretage visse Undersøgelser og saa komme med et andet Forslag om Pelsskat, hvorefter Pelsskatten opkrævedes ved Kilden, altsaa paa Pelsberederierne, og man undtog de Pelssorter, der ikke kunde siges at høre til Luksusklassen.

Nu kommer den højtærede Finans-

minister ikke med et ændret Forslag, men med et Forslag om en uforandret Videreførelse af den hidtidige Lov. Den højtærede Finansminister begrundede dette sit Forslag med at sige, at man har forhandlet med en hel Mængde Erhvervsorganisationer, som alle har udtalt, at de har forskellige Betæneligheder, hvorfor de ønsker, at den nuværende Form for Opkrævning af Pelsafgiften ændres. I sin Forelæggelsestale — den staar i Fortrykket Sp. 2659 — siger den højtærede Minister ogsaa, at der inden for Erhvervet er udtalt et enstemmigt Ønske om at bibeholde den nuværende Form for Opkrævning af Pelsafgiften, og det er i Overensstemmelse med dette Ønske, at han fremsætter sit Forslag.

Jeg synes, det er nødvendigt, navnlig i dette Ting, hvor Respekten for Parlamentarismen er saa uhyre stor, at gøre opmærksom paa, at her har den højtærede Finansminister aldeles ikke rettet sig efter, hvad Udvalget og dermed Folketingets store Fler-tal paalagde ham i December Maaned i Fjor, og hvad han selv gav Løfte om. Det drejede sig ikke blot om at spørge Erhvervet om, hvad det mente, for det er nu engang ikke Erhvervet, der skal bestemme, hvordan Loven skal se ud. Det, Ministeren skulde undersøge, var, om det ikke kunde laves paa en anden Maade, saa man kun ramte det luksusbetonede Pelsskind og Opkrævningen blev simplificeret og saa vidt muligt foregik ved Pelsberederierne. Det skulde Ministeren og de ham undergivne Myndigheder undersøge, men hverken af Lovforslaget eller Bemærkningerne fremgaar det, at en saadan Undersøgelse er foretaget. Man har nøjedes med at spørge Erhvervet, og de har sagt: Vi vil gerne have det som hidtil, og saa skal Rigsdagen herefter rette sig.

At min Fremstilling og Opfattelse er rigtig, kan bekræftes ved Hjælp af den daværende Ordfører for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen. Han har ved Sagens anden Behandling den 10. December 1947 bl. a. sagt følgende, som jeg gerne vil have Lov til at citere — det staar Folketingstidende Sp. 388—89 —:

„Det har imidlertid ikke været muligt i Løbet af den korte Tid, der har været til Udvalgets Raadighed, at faa dette Spørgsmaal gennemarbejdet. Det vilde heller ikke have været muligt for den højtærede Finansminister at foretage de Undersøgelser, der vilde være nødvendige, og faa udarbejdet de Ændringsforslag, der skulde til, hvis en saadan fuldstændig Ændring af Lovforslagets Struktur skulde finde Sted. Derfor har man nøjedes med